

گزارش اختصاصی وبلاک کارگر- جنبش کارگری در اسفند ماه ۸۵

وبلاک کارگر

سوم فروردین ماه هشتاد و شش

در حالی آخرین ماه سال ۸۵ را به پایان بردیم که سرکوب جنبش کارگری را پایانی نیست اما با وجود همه سرکوب ها جنبش با سرعت به حرکت خود ادامه میدهد. مهمترین اتفاقات ماه گذشته را میتوان در چند قسمت مورد بررسی قرارداد. همبستگی جهانی با کارگران ایران، ایجاد شورای همکاری تشکل ها و فعالین کارگری، و از همه مهمتر سلسله تجمعات و تحصن های معلمان و همچنین اعتراض های پراکنده در این و آن کارگاه بر سر پرداخت نشدن دست مزد مجموعه اتفاقات جنبش کارگران و مزد بگیران در ماه گذشته بود.

حرکت های اعتراضی معلمان

پس از آن که دولت و مجلس همچنان از پرداختن به لایحه ی نظام هماهنگ پرداخت خودداری کردند معلمان در روز های ۳۰ بهمن و ۱ اسفند از رفتن به سر کلاس های درس خودداری کردند اما این تازه آغاز ماجرا بود در روز چهارشنبه ۲ اسفند ۵۰۰۰ معلم در برابر مجلس دست به تجمع زدند. ۳ روز بعد به طور خود جوش ۱۵۰۰ معلم بار دیگر مقابل مجلس تجمع کردند. در کشاکش همین اعتراضات مقرر شد که در روز ۱۱ اسفند نمایندگان کانون های صنفی معلمان از سراسر کشور در تهران دور یکدیگر جمع شوند و در روز ۱۲ اسفند بار دیگر در برابر مجلس تجمع کنند. بعد از این تصمیم گیری بود که وزارت آموزش و پرورش به فکر خنثی کردن این تجمع افتاد. ابتدا در روز ۱۱ اسفند در خانه ی معلم شمیران بر روی اعضای کانون صنفی بسته شد و فردای آن روز بیانیه ای جعلی منتشر شد که در آن اعلام می کرد تجمع روز شنبه دوازدهم کنسل شده است. پیش از این هم جلسه هایی توسط وزارت آموزش و پرورش در شهر تهران و شهرهای اطراف آن برگزار شده بود تا درباره ی چگونگی ارباب معلمان دستوراتی به مدیران مدارس داده شود. اما با تمام این فعالیت های وزارت خانه تجمع معلمان در روز شنبه با حضور نزدیک به ۱۰ هزار معلم با شکوه تر از دفعات قبل برگزار شد. در این تجمع تصمیم گرفته شد در صورتی که تا روز دوشنبه تصمیمی مبنی بر اجرای لایحه ی نظام هماهنگ پرداخت گرفته نشود دوباره در روز سه شنبه ۱۵ اسفند ماه معلمان در برابر مجلس جمع شوند. در نتیجه ی فشاری دولت و مجلس بر چشم پوشی بر روی این لایحه ۱۵ هزار معلم بار دیگر ۱۵ اسفند مقابل مجلس جمع شدند. دو روز بعد ۱۷ اسفند نیز جمعیت مشابهی در برابر مجلس جمع شدند اما شب قبل از این تجمع چند نفر از نمایندگان کانون های صنفی بازداشت شدند و صبح روز بعد آزاد شدند. در روز چهارشنبه ۲۳ اسفند جمعی از معلمان در اطراف مجلس جمع شدند اما نیرو های امنیتی اجازه ی جمع شدن آن ها در پیاده روی مجلس را ندادند. در زمان برگزاری تجمع ۱۸۳ نفر از معلمان و همینطور چند نفر از اعضای کانون صنفی معلمان بازداشت شدند که در حدود ۵۰ نفر از اعضای کانون صنفی معلمان تا روز عید نیز از زندان آزاد نشده اند. در نتیجه ی این بازداشت ها معلمان روز پنجشنبه ۲۴

اسفند از رفتن بر سر کلاس های درس خودداری کردند و روز شنبه ۲۶ اسفند در برابر مجلس برای آخرین بار در سال ۸۵ دست به تجمع زدند که حضور بی سابقه ی نیرو های انتظامی مانع از شکل گیری منسجم تجمع شد. در شهرهای همدان سبزوار کرمانشاه و کردستان معلمان تجمعات مختلفی را برگزار کردند به طوری که در کرمانشاه ۴ نفر از اعضای کانون صنفی معلمان بازداشت شدند که در آخرین روز اسفند ماه آزاد شدند. در حین تمامی این اعتراضات مذاکرات زیادی بین اعضای کانون های صنفی معلمان و نمایندگان دولت و مجلس صورت گرفت که به دلیل کارشکنی های طرف دولت و مجلس این مذاکرات به نتیجه ای نرسید. گروه های زیادی با انتشار بیانیه هایی از حرکات اعتراضی معلمان حمایت کردند که انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه شهیدرجایی اتحادیه ی کارگران اخراجی و بیکار جمعی از کارگران استان کردستان و همینطور فدراسیون جهانی اتحادیه های معلمان از این جمله اند.

دادگاه اسالو و محکومین اول ماه می سقز

منصور اسالو پس از مدت ها تحمل زندان و بازداشت غیر قانونی و سپردن وثیقه های سنگین برای آزادی، روز شنبه ۵/۱۲/۱۳۸۵ برای محاکمه در دادگاه انقلاب حاضر شد. اتهامات اسالو اقدام علیه امنیت داخلی و تبلیغ علیه نظام اعلام شد که وی به همراه دو وکیل مدافع خود به صورت غیر علنی از خود دفاع کرد. این در حالی بود که جمعیتی نزدیک به ۱۰۰ نفر از فعالین کارگری با گرایش های مختلف در برابر محل برگزاری دادگاه تجمع کردند و حمایت خود از منصور اسالو را ابراز داشتند.

در این ماه دادگاه تجدید نظر محکومین سقز نیز برگزار شد. پس از آنکه دادگاه تجدید نظر به ریاست آقای مستوفی حکم برائت صالحی حسینی دیوارگر و حکیمی را صادر کرد و دادگاه بدوی این حکم را باطل اعلام کرده و متحمان را بار دیگر به احکام ۲ تا ۴ سال زندان محکوم کرد دادگاه تجدید نظر در ۲۰ اسفند به ریاست رئیس قبلی دادگستری سقز که احکام زندان دستگیر شدگان از زیر نظر او گذشته بود برگزار شد به طوری که این مسئله اعتراض گسترده ی فعالین کارگری را برانگیخت.

تشکیل شورای هماهنگی تشکل های کارگری

دربینانیه ای که توسط جمعی از تشکل ها و فعالین کارگری و دانشجویی (کمیته ی هماهنگی کمیته ی پیگیری انجمن فرهنگی حمایتی کارگران جمعی از دانشجویان آزادی خواه و برابری طلب جمعی فعالین کارگری و جمعی از نویسندگان جنبش کارگری) در اسفند ماه انتشار یافت "شورای همکاری فعالین و تشکل های کارگری" به منظور گام برداشتن در راه "وحدت طبقه ی کارگر" و "اتحاد عمل داوطلبانه و آزاد" اعلام موجودیت کرد.

تعیین حداقل دستمزد ها

در آخر هر سال حداقل دستمزد سال آینده تعیین می شود. در این میان حداقل دستمزد برای سال آینده ۱۸۳ هزار تومان تعیین شد. در این میان نماینده خانه کارگر و شورای اسلامی کار نیز همگام با نمایندگان کارفرماها در تحمیل این وضع فلاکت بار دستمزد ها در ضد طبقه کارگر همراه بودند. این امر مورد اعتراض فعالین کارگری قرار گرفت و بحث های فراوانی در محافل کارگری به وجود آورد.

حمایت بین المللی از کارگران

به همت بخشی از فعالین کارگری ایران کمپین " کارگران ایران تنها نیستند" راه اندازی شد که در سطح وسیع بین المللی حمایت طبقه کارگر جهانی را از مبارزات طبقه کارگر در ایران همراه خود داشت. در چند شهر اروپا و امریکای لاتین این حمایت همراه با برگزاری آکسیون های اعتراضی در جلوی سفارت خانه های حکومت ایران بوده است.

اعتراضات کارگری در اقصی نقاط ایران

اعتراضات کارگران کردستان همچون ۲ ماه گذشته ادامه داشت. در روز چهارشنبه ۲ اسفند ۲۰۰ نفر از کارگران نساجی سندج در اعتراض به گره خوردن کار پرداخت و امشان از سوی صندوق مهر رضا دست به تجمع زدند. شنبه ۵ اسفند و سه شنبه ۸ اسفند نیز این کارگران مقابل اداره ی کار دست به تجمع زدند.

کارگران نساجی کردستان برای چندمین در روز ۲۰ اسفند مقابل اداره ی کار تجمع کردند. روز بعد نیز کارگران به همراه خانواده هایشان که جمعیتی در حدود ۳۰۰ نفر را تشکیل میدادند مقابل استانداری تجمع کردند و به سمت اداره ی کار راهپیمایی کردند. این کارگران به دلیل بی نتیجه ماندن مذاکرات و اعتراضاتشان ۲۲ اسفند در محل صندوق مهر رضا جمع شدند و با رئیس این صندوق مذاکره کردند که این مذاکره هم نتیجه ی خاصی در بر نداشت.

در ۴ اسفند ۱۰۰۰ کارگر مترو در اعتراض به خصوصی سازی در مترو ی تهران مقابل دفتر ریاست جمهوری دست به تجمع زدند.

در ۵ اسفند چند تجمع اعتراضی صورت گرفت. ۲۰۰ کارگر کاغذ سازی کارون در اعتراض به عدم پرداخت ۱۲ ماه حقوق مقابل دفتر ریاست جمهوری تجمع کردند. کارگران پروفیل پارس مقابل اداره ی کار غرب تهران در اعتراض به بی توجهی هیات حل اختلاف اداره کار به توافقات صورت گرفته درباره ی باز خرید شدن کارگران تجمع کردند. ضمن این که صدها کارگر کارخانه های قوه پارس نقش ایران و کلاچ قزوین در اعتراض به سخنان استاندار و فرماندار درباره ی وضعیت مطلوب واحد های تولیدی در استان مقابل کارخانه های خود تجمع کردند.

۶ اسفند جمعی از کارگران شرکت قوه ی پارس در اعتراض به عدم پرداخت ۸ ماه حقوق خود در خانه ی کارگر قزوین جمع شدند. در همین روز جمعی از کارگران کارخانه ی کشت و صنعت شوشتر در اعتراض به عدم پرداخت ۲ ماه حقوق خود در مقابل دفتر مرکزی شرکت تجمع کردند.

۷ اسفند ۱۵۰ کارگر یخچالسازی لرستان به منظور روشن شدن وضعیت حقوق و مطالباتشان مقابل استانداری تجمع کردند.

۵ اسفند ۸۰ کارگر شرکت خدمات ترابری برق تهران در اعتراض به عدم دریافت ۲ ماه حقوق و عیدی در نمازخانه ی شرکت برق منطقه ای جمع شدند.

۱۴ اسفند ۱۲ هزار کارگر کشت و صنعت شوشتر در اعتراض به عدم دریافت ۲ ماه حقوق و عیدی و پاداش اعتصاب کردند. ۱۵ اسفند دهها کارگر شرکت صنایع الکترونیک دماوند به نمایندگی از ۴۰۰ کارگر شاغل در شرکتهای زیر مجموعه این شرکت و در اعتراض به عدم دریافت ۱۵ ماه حقوق و مزایا مقابل دراصلی مجلس شورای اسلامی تجمع

کردند. در همین روز ۸۰ کارگر شرکت در های پیش ساخته ی شهید رجایی که مدت ۸ سال است در سرگردانی به
سرمی برند مقابل استانداری مازندران تجمع کردند. جمعی از کارگران شرکت کشتی سازی اروندان نیز ۱۵ اسفند
ماه در اعتراض به عدم دریافت ۳ ماه حقوق و مزایای خود مقابل فرمانداری خرمشهر دست به تجمع زدند.
در ۱۷ اسفند ماه بیش از ۵۰۰ کارگر شرکت صنایع فلزی در اعتراض به بلا تکلیفی کارخانه و عدم دریافت ۴ ماه حقوق
به مدت يك ساعت و نیم چهارراه صنایع فلزی هفده شهریور در شادآباد را بستند.

۱۹ اسفند کارگران شرکت رامشیر در پالایشگاه گاز پارس جنوبی به مدت ۲ ساعت اعتصاب کردند و خواستار پرداخت
۳ ماه حقوق و مزایای خود و بهبود شرایط غذا و خوابگاه شدند. این کارگران روز بعد نیز دست به تجمع زدند که با
واکنش تند حراست روبرو شدند و کارفرما نیز به آنان گفت: هرکسی تمام حقوقش را میخواهد بیاید با شرکت تسویه
حساب کند و به کسانی هم که حاضر به تصفیه حساب با شرکت نشوند فقط یک ماه حقوق معوقه و عیدی خواهیم داد.
۲۲ اسفند ۱۸۰ کارگر ایرانیته تهران در ادامه ی اعتراضات خود و در اعتراض به عدم دریافت ۲ ماه حقوق عیدی
و مزایا رئیس کارخانه را بیرون کرده و با متوقف کردن خط تولید و بستن در کارخانه مقابل کارخانه دست به تجمع
زدند.

در این ماه نیز رفت و آمد های کارگران تعلیقی شرکت واحد به اداره ی کار و شرکت واحد ادامه داشت و سرانجام
این کارگران موفق شدند به بخشی از مطالبات خود دست پیدا کنند و مقرر شد ۵۰٪ حقوق دوران تعلیق همه کارگران
به استثنای ۳ نفر پرداخت شود که این خبر باعث خوشحالی فعالین کارگری شد و نشان داد که ایستادگی کارگران در
برابرقدرت مداران و سرمایه داران و تعرض به آنان نتیجه ی به مراتب بهتری در مقایسه با عقب نشینی و سازش
خواهد داشت.

در پایان باید به این نکته اشاره کرد که اعتراضات معلمان مهمترین اتفاق در جنبش کارگران و مزد بگیران در اسفند
ماه بود. نکته ی مهم در حرکت اعتراضی معلمان این بود که کاملاً پیگیرانه با قضیه ی افزایش حقوق خود برخورد
کردند و طی چندین نوبت دست به تجمع در مقابل مجلس و اعتصاب در مدرسه ها زدند و تهدیدات و دستگیری ها
باعث عقب نشینی آن ها نشد. بحثی که درباره ی حرکت معلمان مطرح می شود اینست که کانون های صنفی تا کجا
توانایی نمایندگی جریان را خواهند داشت و در صورت رادیکال تر شدن جریان کانون ها نیز توانایی رادیکال شدن را
دارند و در غیر این صورت سرانجام این حرکت به کجا خواهد انجامید؟ و آیا نیروهای پیشرویی در بین معلمان هستند
که توانایی رهبری حرکت را داشته باشند و مانع از از محلال جریان شوند؟ اینها پرسش هایی است که گذشت زمان
به آن پاسخ خواهد داد. اما لزوم پیوند خوردن این حرکت با دیگر جنبش های پیشرو را برای ما گوشزد می کند.

نوشته شده در جمعه سوم فروردین ۱۳۸۶ ساعت ۱۲:۲ توسط کارگر